

ningen af Wallin's grafvård.

Kanske har derom varit intimeradt på svarta taflan. Jag vet det ej. Men ingen uppsöker alla dagar dessa intimationer, och för allmänheten utom universitetet äro de naturligtvis fördolda. Våra utmärkelsers antal är dock så ringa, och tillgöranden för att hedra deras minne än sällsyntare, så att väl tillfället borde begagnas, att kalla denna allmänhet tillsamman,

Äfven att kl. 9 f. m. bestämmes för ceremonin, är så förväntadt, det vara kan – rätt ett sätt att smyga sig fram.

Jag är så förargad att hafva lemnats i okunnighet om saken, att jag icke skulle anse någon påpackning vara de dumma arrangörerna för mycket.

10

Broderligen
J. V. S:n

107 *BROKIGT LIVVETS LOTTER ...* *HUB, JVS handskriftssamling*

20

Brokigt livvets lotter falla;
Börd och makt och stundens ära,
Nöd och brist ses hon beskära,
ödets gudom blindt åt alla.

Bördens glans kan slumpen gifva,
Hjeltens svärd ses inför kunga-
Throner jemnt med smickrets tunga
dela – och den makten kifva.

30

Lycklig den, som tidigt lärde
Liknöjd ödets lotter bära,
Skatta för sin högsta ära
Samvetsfrid och mannavärde.

Sådan ibland oss Du trädde,
Rik på många ödets gåfvor
Rikare uppå de håfvor,
Som Du sjelf åt Dig beredde.

40

Håfvor i det manligt rika
Hjertat, i det mod, som ringa
Aktar allt, hvad svaghet tvinga
Plär, att egen mening svika.

Mången af oss re'n står nära
Slutet, skall ej, då den timma
Slagit, mer dess ljud förnimma,
Hvad Du var, ej andra lära.

50

Men så länge Finlands folk
Eger än en skaldetunga,
Som sitt fosterland kan sjunga,
Skall han bli Din äras tolk